

„Man har drøftet, om *dommernes embedsførelse* bør være undtaget fra ombudsmandens virksomhedsområde ikke blot som foreslået, når talen er om deres judicielle virksomhed, men også for så vidt angår deres administrative funktioner, og der er i udvalget opnået enighed om, at *også dommernes administrative funktioner* bør fælde udenfor ombudsmandens virksomhedsområde. Dommerfuldmægtige, der beklæder dommersædet ifølge konstitution, hvadenten det er på dommerens eller eget ansvar, falder udenfor ombudsmandens myndighedsområde. Man forudsætter, at spørgsmålet om indseende med dommerfuldmægtigenes virksomhed vil blive gjort til genstand for nærmere overvejelse.

Man har ment, at forslaget § 5, stk. 1 i slutningen, bør udgå, idet love, anordninger, instrukser og andre bestemmelser kun omfatter en del af det retsgrundlag, på hvilket ombudsmanden må træffe sine afgørelser.

Udvalget har ment, at forslaget § 5, stk. 2, bør udgå under hensyn til, at man ønsker at afvente de overvejelser, der måtte finde sted angående den nærmere gennemførelse af bestemmelsen i grundlovsforslagets § 72, stk. 6 og 7, om rigsdagens tilsyn med behandlingen af personer, der er under frihedsberøvelse. Dog har man ønsket at opretholde bestemmelsen i forslaget § 6 om, at enhver, som er berøvet sin personlige frihed, har ret til i lukket skrivelse at rette henvendelse til ombudsmanden.

Udvalget er enigt om, at klager af hensyn til konstateringen af klagerens identitet bør være navngivne — omend ikke nødvendigvis underskrevet af vedkommende — og bør indgives inden en kortere frist, efter at klageren er blevet bekendt med det forhold, klagen angår. Udvalget er endvidere enigt med justitsministeren i, at bestemmelserne i borgerlig straffelovs §§ 164 og 165 er anvendelige på indsendelse af urigtige klager til ombudsmanden.

Der har indenfor udvalget været enighed om at imødekomme de af tjenestemandso rganisationerne fremsatte synspunkter, således at den, mod hvem klage rejses hos ombudsmanden, normalt skal have ret til at blive gjort bekendt med klagen og svare derpå. Overensstemmende med disse synspunkter har man affattet . . . ændringsforslag til forslaget § 7, hvorefter bl. a. vedkommende, såfremt han er tjenestemand, kan forlange sagen behandlet efter tjenestemandslovens regler.

De i ændringsforslag nr. 7 ad lovforslagets § 7, stk. 2, yderligere anførte bestemmelser i retsplejeloven er sålydende:

§ 169, stk. 3:

„Ejheller må vidnesbyrd afkræves embeds- og bestillingsmænd eller andre, som handler i offentligt hverv, angående, hvad der ifølge dette er dem betroet eller kommet til deres kundskab, for så vidt lov eller anden forskrift med hensyn dertil pålægger dem tavshedspligt, medmindre vedkommende overordnede myndighed